

«Ігрові суди»

Як студенти вчаться фаху і хто їм у цьому допомагає

Як повідомляв ЮВУ, у Києві пройшов IV Міжнародний конкурс з комерційного арбітражу, організований Європейською арбітражною палатою. Генеральним партнером конкурсу цього року виступила Українська іноземна юридична колегія. У зв'язку з цим редакція вирішила звернутися до президента Української колегії Миколи ПАВЛОВА по коментар щодо цієї події і загалом щодо такого роду студентських змагань.

— Микола Олександровичу, наскільки я знаю, Українська колегія не вперше бере участь у правничих змаганнях студентів. Цього року Ви взяли участь у конкурсі і як член журі й особисто вели фінальний тур. Чим Вас приваблюють такі заходи і як часто вони проходять в Україні?

— В Україні подібні заходи відбуваються нечасто. Але я особисто оцінюю їх дуже позитивно. Українська колегія вже неодноразово долучалася до проведення так званих «Moot Court Competitions», тобто конкурсів з «ігрових судів», де учасникам надаються певні засновки тих чи інших правовідносин і студенти перед членами журі демонструють свої знання й перші навички за певними встановленими параметрами: знання права, логіки, риторики, структурування фактажу й відбору матеріалу.

— Тобто всі такі конкурси є подібні між собою?

— В основі своєї — так. Адже в усіх випадках це — гра в судову справу. Проте організатори, залежно від свого досвіду, педагогічних навичок і, так би мовити, творчого начала надають своїм конкурсам певних особливостей. Зрозуміло, що мова не лише про тематику конкурсу (та чи інша галузь права). Я маю на увазі інше. Є конкурси, в яких студентам пропонується фабула справи й вони жеребкуванням «витають» собі якусь одну процесуальну роль — позивач або відповідач — і змагаються перед членами журі в необхідних для правника якостях. В інших конкурсах студентам пропонується самим «створити» спір за заданими критеріями й запропонувати команді-противнику розв'язати його. Є конкурси, де журі — це ігровий «клієнт», який приходить по черзі до змагальників, окреслює їм юридичну проблему й оцінює, який з учасників є більш переконливим як адвокат, щоб йому довірити ведення справи.

— Які з цих правил гри обрали організатори цьогорічного конкурсу з Європейської арбітражної палати?

— Із мого досвіду це був найбільш творчий конкурс, спрямований на максимально різнобічне виявлення якостей, вміння та знань студентів. Командам була запропонована фабула арбітражного спору, підкріплена копіями документів з, так би мовити, стандартного набору для правовідносин «продавець—покупець» за участю «проблемного» постачальника товару. До речі, мій колега Костянтин Пільков із «Cai&Lenard» дуже вдало адаптував для студентів фабулу з реальної арбітражної справи. Команди мали опрацювати її в трьох ролях: і як позивач, і як відповідач, і, у фіналі, — як арбітри. Насправді це дуже психологічно цікавий конкурс і вельми корисний та пізнавальний для студентів.

— А в чому користь такого конкурсу для організаторів?

— Натхненник цього проекту — президент Європейської арбітражної палати Геннадій Пампуха має на ці речі погляд передусім великого студентського флан-

тропа й поборника розвитку арбітражу як невід'ємного явища сучасних правових реалій. Перед початком конкурсу, в розмові за участю пана Геннадія, Ольги Дмитрієвої (керуючий партнер юридичної фірми «Дмитрієва та партнери») і вашого покірного слуги, ми троє практично хором озвучили «Нам теж свого часу хтось допомагав і давав шанс». Тож, для організаторів такий конкурс — це ніби данина всім тим, хто нам — сьогоднішнім фахівцям, які тою чи іншою мірою вже відбулися, — давав, як раніше казали, пугівку в життя. Безумовно, в наші студентські роки не було таких прекрасних

на майбутніх колег-адвокатів та арбітрів. Тому оцінюємо ще й їхню внутрішню схильність до виконання цієї роботи в майбутньому. Звертаємо увагу і на вміння триматися в «суді», і комунікувати з протилежною стороною та арбітрами, і бути творчим, і професійно винахідливим, і переконливим... Об'єктивного екзаменатора не пройме ваша харизма, а ми радо беремо її до уваги.

— Наскільки тоді об'єктивним є подібне оцінювання?

— Я не маю сумніву в тому, що всі члени журі були об'єктивні. Наші бали ніколи не були однакові, але, уявіть собі, що все одно у всіх членів журі враження про переможця було однакове! Початковий письмовий етап, який, до слова, найбільш важкий для оцінювання, виявляв своїх лідерів; перший усний етап відчутно змінив картину; а на фінальному усному етапі змагання члени журі вже самі почали змагатися одне з одним за своїх набутих «фаворитів». Тут уже ми запекло сперечалися, аргументували свої оцінки саме від отриманих вражень про поведінку учасників в уявному судовому процесі, про ступінь їхньої правдоподібності в ролях позивача, відповідача й судді... І переконувати таки вдалося. Словом, було надзвичайно цікаво. І, що головне — чесно. Кінець-кінцем, ніхто не мав, висловлюючись фаховими категоріями, окремої думки щодо переможця. Перше місце посіла команда Інституту міжнародних відносин КНУ імені Тараса Шевченка; друге — Київського національного торговельно-економічного університету; третє — Національного університету «Острозька академія».

— Я не помиляюся, Ви є випускником Інституту міжнародних відносин?

— Так, але це жодним чином не вплинуло на мої бали. Серед усіх письмових робіт, які я сумлінно вичитував упродовж обох вихідних, робота ІМО виявилася гарною, але без суперлативів. На письмовому етапі, зізнаюся, я мав іншого «фаворита». Переламала моє ставлення як-раз усна стадія, а закріпив його фінал, де вже все залежало лише від членів команд.

— І, нарешті, як би Ви самі оцінили рівень проведення цьогорічного студентського конкурсу?

— Я Вам скажу так: Досконалість меж не знає. З кожним роком приходить чергова ідея про те, як покращити конкурс. Перекоаний, що наступного року він стане ще більш представницьким та видовищним. Але об'єктивно дивлячись на речі, цьогорічному конкурсу нічого не бракувало. Студенти — прекрасні, вмотивовані, основне — небайдужі. Члени журі — досвідчені юристи з вільною англійською та необхідними навичками для роботи зі стажистами; серед членів журі традиційно були й адвокати, і арбітри, і судді, і науковці, і викладачі права, тобто повний якісний набір для колективного, справедливого й різнобічного оцінювання. І передусім самовіддана робота команди організатора — Європейської арбітражної палати — уможливила цю подію. Якби ви спитали студентів, переконаний, що їхня оцінка конкурсу була б високою. І тут мені нема чого додати.

Спілкувався
Максим ІЛІЮК,
спеціально для ЮВУ

Після перевірки е-деклараций НАБУ порушило 39 справ

Національне антикорупційне бюро проводить досудове розслідування 39 кримінальних проваджень щодо подачі електронної декларації. Про це йдеться у відповіді НАБУ на запит ВВС-Україна.

Проведення відкриті за результатами перевірки декларацій чиновників на держслужбі або представників місцевого самоврядування.

«Серед цих осіб 12 суддів, прокурор, працівник СБУ, 12 депутатів, двоє глави РДА, генерал поліції у відставці, заступник міністра, офіцер ЗСУ, керівник одного з центральних органів виконавчої влади, керівник обласного органу виконавчої влади, 2 начальники відділів одного з центральних органів виконавчої влади, заступник начальника місцевого органу виконавчої влади, начальник митного поста, заступник голови облради, начальник територіального управління юстиції», — йдеться в повідомленні.

Варто зазначити, що в грудні НАБУ вже розслідувало сім справ після аналізу електронних декларацій українських чиновників.

Депутати БПП пропонують створити нове міністерство

На засіданні фракції БПП у понеділок депутати запропонували створити міністерство з питань ветеранів. Про це УП повідомили одразу кілька джерел у фракції.

За їхніми словами, це питання порушив народний депутат Олександр Третяков.

«Він мотивував, що є 700 тисяч ветеранів — і АТО, й афганців, але ними ніхто не займається», — зазначив один із народних депутатів.

За словами депутата, Третякова підтримала депутат Ольга Богомолець.

У свою чергу, прем'єр Володимир Гройсман, який був на засіданні, виступив проти. За його словами не варто плодити нові міністерства, треба ефективніше працювати.

Гройсман порадував пенсіонерів гучними обіцянками

За словами Прем'єр-міністра України Володимира Гройсмана, в рамках пенсійної реформи уряд планує з 1 жовтня провести підвищення пенсій, яке торкнеться, за попередніми розрахунками, 5,6 млн українців, а також скасувати оподаткування працюючих пенсіонерів.

«Ми зробимо осучаснення пенсій для 5 млн 620 тисяч українських громадян... Наша реформа передбачає, що з 1 жовтня ми запропонуємо скасувати оподаткування пенсій для працюючих пенсіонерів», — сказав він.

Приблизно 1 мільйон 308 тисяч українців отримають підвищення пенсії до 200 грн 1 мільйон 208 тисяч громадян отримають підвищення пенсії, при сьогоднішніх цінах і сьогоднішньому курсі валют, від 200 до 500 гривень щомісяця. Це 1 мільйон 993 тисяч пенсіонерів у результаті цієї реформи отримають підвищення пенсій від 500 до 1000 грн. Це — постійна система, яка дозволить людям щомісяця отримувати підвищену пенсію. І ще понад 1 млн 100 тисяч громадян отримають понад 1000 грн щомісячної доплати», — пообіцяв прем'єр, додавши, що пенсійна реформа передбачає також скасування з 1 жовтня оподаткування пенсій для працюючих пенсіонерів. Єдине, що необхідно, — підтримка парламенту», — сказав глава Кабміну.

Гройсман також заявив, що уряд знає, як провести пенсійну реформу без підвищення віку. «В пенсійній реформі, яку ми будемо пропонувати українському парламенту, немає жодного параметра щодо підвищення пенсійного віку. Ми знайшли інші механізми, інструменти, більш справедливі, які в середньостроковій перспективі побудують соціально справедливую пенсійну систему», — сказав він.